HIDŽAB - DŽILBAB

O vjerovijesniče reci ženama svojim i kćerima svojim i ženama vjernika neka džilbabe svoje spuste niza se... (EL Ahzab 59)

USLOVI HIDŽABA - DŽILBABA:

- Mora pokrivati cijelo tijelo
- Mora biti širok i neprovidan
- Ne smije biti namirisan
- Ne smije ličiti odjeći muškaraca
- Ne smije odjećom oponašati nevjernice
- Ne smije biti odjeća isticanja
- Da nije ukrašen i uljepšan

HIDŽAB

U ime Allaha Milostivog Samilosnog, hvala Allahu, neka je salat i selam na Allahovog miljenika Muhammeda, njegovu porodicu i časne ashabe, a potom:
U današnjem vremenu smutnje i nereda, i vremenu kada se primakao sudnji dan, i kada je većina onih koji se deklarišu kao muslimani tumače islam onako kako im duši odgovara, potrebno je da progovorimo na temu hidžaba kako bi muslimanki koja želi robovati Allahu iskreno bilo jasno šta je to hidžab – onakav kakav je Allah objavio u Svojoj objavi.
Ovo je moje obraćanje tebi sestro po vjeri, koja tražiš iskreno Allahovo zadovoljstvo, radi tebe odvojih ovo vrijeme kako bih ti pojasnio ispravnu islamsku nošnju koje Uzvišeni Allah traži od svake punoljetne muslimanke kako bi se mogle nadati nagradi na ahiretu in ša Allah i Njegovoj milosti, a da se ujedno sačuvaš od kazne sa kojom će Allah kažnjavati one koji Mu budu odbijali pokoriti se na način kako je On to tražio.
Inače već duži niz godina je prošao kako sam proučio detaljno ovu temu u islamkom fiqhu, pa stoga ti sa čvrstim ubjeđenjem predstavljam sledeće listove kako bi ti olakšao shvatanje po ovom pitanju uz Allahovu dozvolu i podstakao te na primjenu istog.
A usput je ovo takođe samo uspostava dokaza nad onima koji su izvitoperili značenje ovog Allahovog propisa radi nekih svojih duševnih interesa podvaljujući neukom svijetu neispravnost hidžaba koji oni zastupaju kao ispravan hidžab koji je Allah objavio, što je svakako potvora na Sveznajućeg Allaha i vjeru islam koja je čista od grešaka ovih pojedinaca.
Savjetujem i napominjem iskrenom tragaocu za istinom da prikupi koncetraciju dobro i sabura kako bi uspio razumjeti izlaganje koje slijedi, u protivnom ako ne bude imao koncetraciju i bude preskakao bilo šta od texta neće uspjeti razumjeti izlaganje.

Prije nego kažemo bilo šta potrebno je da napomenemo postojanje razlike između jezičkog značenja i terminološkog (šerijatskog) značenje izraza koje dolaze u Allahovoj objavi. Tako da nije isto značenje u jeziku kao što u šerijatskom značenju.
Zbog čega ovo napominjem?
U današnjem vremenu imamo podjele značenja kada je u pitanju odjeća žene muslimanke. Pa imamo npr. hidžab, himar, niqab, džilbab, burka, abaija itd.
Od svega ovoga u Allahovoj Objavi u Kur'anu su spomenuti samo izrazi hidžab, himar i džilbab, dok su ostali izrazi došli od strane ljudi.
Nije isto značenje hidžaba, džilbaba i himara u jezičkom i šerijastkom značenju. Takođe se razlikuje jezičko značenje od države do države i njihovih običaja. Tako npr. da nije isti Egipatski i Saudijski džilbab, razlikuju se, takođe i himar, kao i hidžab koje oni nazivaju tako u svojim mjestima. Ovo je sve u jezičkom značenju onako kako narod vidi i kako vlada od običaja među svijetom u nekoj zemlji.
Međutim u šerijatskom značenju je jedno značenje hidžaba i džilbaba o čemu ćemo govoriti u nastavku. Prema tome iskrenoj vjernici je obaveza slijediti šerijatsko značenje a ne jezičko (onako kako je u običaju kod naroda među kojima živi).

Što se tiče značenja hidžaba...
U jezičkom značenju hidžaba, riječ hidžab je korijen od 'masdar' i u jeziku označava zabranu i zastiranje.
Dok u terminološkom (šerijatskom) značenju znači prekrivanje cijelog tijela žene sa svim ukrasima kako bi spriječila da muškarci stranci vide nešto od njenog tijela i ukrasa sa kojima se ukrašava.
A to zastiranje od pogleda muškaraca ogleda se kroz odijevanje i boravak u kući o čemu ćemo u nastavku govoriti...

Dokazi za šerijatsko značenje, nama jedino bitno, hidžaba:
U Kur'anu Allah spominje i koristi u izražavanju riječ „hidžab“ na 4 mjesta i sva četri značenja dolaze u istom kontextu. Pa da spomenemo ajete kako bi bilo jasnije značenje izraza „hidžab“.
U prvom ajetu u kojem Allah koristi izraz „hidžab“ Uzvišeni Allah kaže: Između njih biće hidžab (bedem), a na vrhovima ljudi koji će svakoga po obilježju njegovome poznati. I oni će stanovnicima Dženneta viknuti: "Mir vama!" – dok još ne uđu u nj, a jedva će čekati. (El E'araf 46)
Bedem (hidžab) označava ovdje u ajetu nešto što dijeli stanovnike dženneta i džehennema, znači ne vide jedni druge!
U drugom ajetu Uzvišeni Allah kaže:
"Srca naša su" – govore oni – "pod pokrivačima, daleka od onoga čemu nas ti pozivaš, i mi smo gluhi za to, a između nas i tebe je hidžab (pregrada), pa ti radi, i mi ćemo raditi." (Fussilet 5)
Pregrada (hidžab) u ovom ajetu takođe nosi značenje nečega što se odvaja jedno od drugog i čini ga nedostupnim.
U trećem ajetu Uzvišeni Allah kaže:
Nijednom čovjeku nije dato da mu se Allah obraća osim na jednom od tri načina: nadahnućem, ili iza hidžaba (zastora), ili da pošalje izaslanika koji, Njegovom voljom, objavljuje ono što On želi. – On je, zaista, uzvišen i mudar! (Eš šura 51)
Zastor (hidžab) takođe u ovom slučaju dolazi u značenju nečega pomoću čega čini nevidljivim ono između čega se nalazi.
U četvrtom ajetu Allah kaže:
O vjernici, ne ulazite u sobe Vjerovjesnikove, osim ako vam se dopusti radi jela, ali ne da čekate da se ono zgotovi; tek kad budete pozvani, onda uđite, i pošto jedete, raziđite se ne upuštajući se jedni sa drugima u razgovor. To smeta Vjerovjesniku, a on se stidi da vam to rekne, a Allah se ne stidi istine. A ako od njih nešto tražite, tražite to od njih iza hidžaba (zastora). To je čistije i za vaša i za njihova srca. Vama nije dopušteno da Allahova Poslanika uznemirujete niti da se ženama njegovim poslije smrti njegove ikada oženite. To bi, uistinu, kod Allaha, bio velik grijeh! (El Ahzab 53)
Ovo je ujedno ajet o hidžabu i njegovom značenju. Prenosi se u oba sahiha (Buhari i Muslim) da je Omer ibn Hatab, radijallahu anhu između ostalog rekao:
Moje riječi su se podudarile sa s mojim Gospodarem tri puta: „Rekao sam: 'Allahov Poslaniče, tvojim ženama ulazi i dobar i pokvaren čovjek. Kako bi bilo da ih zakloniš od drugih?' Tada je Allah objavio ajet o hidžabu. U tefsiru od Ibn Kesira, rahimehullah stoji da za riječi „tražite to od njih iza hidžaba (zastora)“ znači: da se ne gleda u njih niti šta od njih traži osim iza zastora (hidžaba).
Pa na osnovu pomenutih ajeta vidimo da riječ hidžab kod Allaha podrazumijeva zastiranje i pokrivanje od pogleda uopšteno. Što znači da bi definicija hidžaba žene muslimanke značila da pokriva ili zastire svoje tijelo od stranih muškaraca (oni koji joj nisu mahremi) bez izuzetaka (lice, šake, stopala).
Eh hajdemo samo kratak osvrt na današnje žene koje tvrde da nose hidžabe...
Šta to one ustvari zastiru i pokrivaju?
Zašto one ne zastiru svoja tijela kompletno kako je i traženo od njih da zastru i pokriju?
Zašto pokrivaju samo kosu a lice ostavljaju i šake i stopala?
Zbog čega su one izuzele, i sa kojim pravom i dokazom, lice i šake i stopala od njihova tijela koje im je naređeno da zastru hidžabom?
Pa gdje to Allah ovdje u izrazima „hidžab“ u navedenim ajetima izuzeo nešto iz cjeline značenja? Tj. Gdje je izuzeto nešto da se npr. vidi dio nečega kroz hidžab (bedem, pregrada, zastor) u pomenutim ajetima? Između džennetlija i džehennemlija je bedem i ne vide ni mali dio jedni od drugih. Allah se obraća iza hidžaba (zastora) onima kojima se obraćao a jesu li oni vidjeli Allaha kroz taj hidžab koji Allah pominje u ajetu bar i malo? Stoga uviđamo značenja izraza hidžab da je to nešto kroz što se ne

vidi ništa kroz to.
Pa jel to u ovom hadisu Omer, radijallahu anhu savjetovao Poslanika da zastre samo kosu svojim ženama od drugih a da im ostavi lica dostupnim, ili da zastru komplet njihova tijela?
Pa na osnovu čega i sa kojim pravom ovi izdvojiše iz cjeline značenja hidžaba lice šake i stopala ako su dobro protumačili i ako nije na osnovu svojih mišljenja koje se ne uzima kao dokazni argument u tumačenju šerijastkih propisa?
Ako uporedite u Kur'anu ova značenja hidžaba i ovo njihovo izuzimanje lica šaka i stopala onda se nikako ne podudara ovo njihovo shvatanje i odudara od svrhe hidžaba koja znači pregrada ili zastiranje gdje između ili ispod hidžaba se ne vidi šta je. A kod ovih u njihovom značenju „hidžaba" se vidi kroz njega određene stvari što ako uvrstite u ajete prethodno pomenute odudara od značenja. Znači ovaj njihov „hidžab" je novo-uvedeno tumačenje onih koji su pogriješili u tumačenju Allahove Objave i onih koji slijede svoje strasti. Jer niko nikada od njih nije došao sa dokazom (vjerodostojnim i ispravno protumačenim) koji je pobio ovo objašnjenje i tumačenje hidžaba koje ti ovdje predstvaljam moja sestro po vjeri koja istinu tražiš! A ti slobodno provjeri i pitaj ih pa ćeš se uvjeriti u njihovu nemoć dokazivanja! Mi ćemo ti sada navesti jedan nepobitan dokaz koji dokazuje da se ne izuzima ništa od ženinog tijela kada je pitanje zastiranje njenog tijela koji ne može pobiti ni jedan učenjak ma koliko učen bio. Bilježi imam Tirmizi hadis koji je hasen (dobar) da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi we sellem rekao: „Žena je awret, pa čim izađe iz svoje kuće prati je šejtan. Žena je najbliža milosti svog Gospoddara dok je u svojoj kući.'"
Awret u arapskom jeziku znači nešto što treba da se pokrije. Da bi shvatili bolje značenje riječi „awret" poslužit ćemo se drugim hadisom u kojem se koristi ista riječ gdje kaže Poslanik sallallahu alejhi we sellem: "Ko pokrije mahanu (awret) jednog muslimana, Alah će pokriti njegovu mahanu (awret) na ovome i na budućem svijetu!" (Muslim)
Kao što vidimo u hadisu se koristi riječ awret u značenju onoga što se treba pokriti ili prikriti.
Dali bi se moglo shvatiti iz ovog hadisa značenje recimo pokriti bratu awret (sramote, mahane) izuzev nekih pa čak bile male?
Reći ćete ne svakako da ne može, nego se misli da se moraju potpuno pokriti awreti (sramote, mahane) brata bez izuzetaka.
Pa dobro onda što ovi izuzimaju iz ovih jasnih riječi Allahovg Poslanika da je žena awret, a ne izuzimaju ovdje u ovim riječima gdje treba pokriti mahane bratu muslimanu?
U čemu je razlika?
Ni u čemu drugo osim zato što im se ne podudara sa duševnim prohtjevima (ciljam na žene prvenstveno).
Prema tome ova riječ awret u hadisu gdje Poslanik kaže da je žena awret nosi značenje da se žena pokriva potpuno bez izuzetka kao što se pokrivaju potpuno mahane bratu muslimanu bez izuzetka. Pa bi riječi Allahovog Poslanika sallallahu aljehi we sellem značile: „Žena je nešto što se treba pokriti ili sakriti"
Dokaz koji mi ovdje želimo istaći jeste da u hadisu nije Poslanik izuzeo ništa od ženinog tijela. Da je bilo dozvoljeno da žena otkrije lice šake ili stopala kako neki tvrde po svom mišljenju, u ovom hadisu bi to Poslanik pomenuo, jer nije mu bilo teško reći npr. „osim" lica i šaka i stopala. Međutim nije Poslanik rekao „osim" nego je samo rekao kako je žena awret (stidno mjesto, ili nešto što treba pokriti) i prešao odmah na upozorenja da je prati šejtan kada izađe iz kuće.
A sada ćemo ti sestro po vjeri koja istinu tražiš iznijeti dokaze o tome kako Allah traži od tebe da se oblačiš u pogledu nošnje pred nemahremima (onima kojima je dozvoljeno da te žene).

Prije nego što krenemo sa izlaganjem samo ćemo napomenuti jednu bitnu činjenicu.
A to je da je od vremena Poslanika sallallahu alejhi we sellem i ashaba pa sve do prije nekih stotinjak godina bio običaj pokrivanja žena hidžabom gore navedenim načinom koji ne izuzima ništa.
Hafiz Ibn Hadžer je rekao u Fethul-bariju, 9/224:
"Nikada nije prestajao običaj kod žena, u prošlosti i sadašnjosti, da prekrivaju lice."
Početak razgolišavanja je bio skidanje himara sa lica u Egiptu, zatim u Turskoj, pa Šamu i Iraku, a potom se raširio na zemlje magriba (sjeverna Afrika) i na ostale nearapske sredine. Zatim je ova stvar kulminirala, tako da je otkrivanje preraslo u potpuno razgolišavanje i skidanje odjeće sa cijelog tijela. Inna lillahi ve inna ilejhi radži'un. Na Arapskom poluotoku su također vidljivi začeci ovakvog djelovanja. Allaha molimo da uputi zalutale muslimane i da ih zaštiti od nesreće."
Drugi ajet koji govori u pogledu nošnje žene vjernice i objašnjava joj pred kime kako da se oblači jeste govor Uzvišenog Allaha gdje kaže:
A reci vjernicama neka obore poglede svoje i neka vode brigu o stidnim mjestima svojim; i neka ne dozvole da se od ukrasa (zinet) njihovih vidi išta osim onoga što je samo po sebi spoljašnje, i neka vela svoja spuste na grudi svoje; neka ukrase svoje ne pokazuju drugima, to mogu samo muževima svojim, ili očevima svojim, ili očevima muževa svojih, ili sinovima svojim, ili sinovima muževa svojih, ili braći svojoj, ili sinovima braće svoje, ili sinovima sestara svojih, ili prijateljicama svojim, ili robinjama svojim, ili muškarcima kojima nisu potrebne žene, ili djeci koja još ne znaju koja su stidna mjesta žena; i neka ne udaraju nogama svojim da bi se čuo zveket nakita njihova koji pokrivaju. I svi se Allahu pokajte, o vjernici, da biste postigli ono što želite. (En-Nūr: 31)
U ovom ajetu Allah se obraća vjernicama naređujući im na prvom mjestu da obore poglede kada su muškarci u pitanju koji im nisu mahrem. Kaže ibn Kesir, rahimehullah da za riječi „obore poglede" znači od gledanja u tuđe ljude koje im je Allah zabranio.
Dalje Allah naređuje vjernicama da ne dozvole da se od njihovih ukrasa (zinet) vidi ništa osim što je samo po sebi spoljašnje.
Ovo je takođe ajet jasan koji govori o hidžabu (potpunom zastiranju ženinog tijela) samo u drugom kontextu.
Da bi razumjeli ispravno ovu naredbu moramo pojasniti 2 detalja iz ajeta.
A to je šta znači u ajetu zinet (ukrasi) i šta se misli pod izrazom „osim što je samo po sebi spoljašnje".
U ovom tumačenju ova 2 detalja su se razišli učenjaci i sljedbenici svojih prohtjeva. Pa ćemo detaljno obrazložiti ova značenja koja kada se shvate ispravno ne odudaraju od značenja hidžaba na pomenuti način.
Prvi detalj u ajetu „zinet (ukrasi) nosi značenje sve ono sa čime se žena ukrašava kao i ukrasi sa kojima je Allah ukrasio njeno tijelo. Da bi malo bolje shvatili značenje ukras (zinet) pomoći ćemo se opet drugim ajetima u kojima se pominje taj izraz.
Uzvišeni Allah kaže:
„Bogatstvo i sinovi su ukras (zinet) u životu na ovome svijetu" (El Kehf 46)
Kao što vidimo riječ zinet (ukras) u ovom ajetu dolazi u značenju imetka (mal) i djece. Uzvišeni takođe kaže:
Sve što je na Zemlji Mi smo kao ukras (zinet) njoj stvorili da iskušamo ljude ko će se od njih ljepše vladati. (El Kehf 7)
Znači Allah je nazvao ukrasom (zinet) sve što je na zemlji koju je stvorio. Tako isto je Allah učinio ukrasima (zinetom) sve što je stvorio na ženi ili muškarcu. Pa je na ženi od ukrasa (zinet) njena kosa, oči, nos, usne, uši i sve ono sa čime može da zavodi muškarca.
Ukrasi (zinet) na ženi služe da bi sa njima isticala svoju ljepotu sa kojom se uljepšava da bi mogla da zavodi i uzrokuje na pobudu muške strasti. Međutim Allah je ukrase (zinet) stvorio na ženi da ih

upotrebljava na halal način kroz brak zavodeći svog muža i uljepšavajući mu se i na taj način zadovoljavajući i svoje i muževe potrebe koristeći ukrase (zinet) koje je Allah stvorio na njoj.
Samo nažalost danas žene, čak i mnoge udate, nemaju volju zavoditi svoje muževe sa ukrasima (zinet) koji su na njoj (oči, usne, kosa i dr.) i pred njima su raščupane kose, ne našminkanih usana, ne našminkanih očiju itd. Dok je ovamo imaju volje i elana zavoditi na facebooku i na ulici dotjerana i počešljana, našminkana.
Pitamo se zašto je pred mužem nemarna a vani kada izađe pred poglede stranih muškaraca dotjerana? Vidi se da je Allahov Poslanik sallallahu alejhi we sellem istinu rekao kada kaže da ju je šejtan zapotjerao kada je izašla iz kuće!
Stoga smo uvidjeli da ukrasi (zinet) koje je Allah ženi stvorio izmeđuostalog služe da bi sa njima zavodila muškarca, ali na halal način (brakom) svakako. Od ukrasa (zinet) takođe može biti prstenje, minđuše, ogrlice i svi drugi vidovi sa kojima se žena ukrašava i uljepšava. Stoga Allah zabranjuje vjernici da pokazuje svoje ukrase (zinet) bilo koje vrste sa kojima bi zavodila i mogla dovesti pobudu strasti muškaraca koji joj nisu mahrem, te joj naređuje da ih pokrije ili zastre hidžabom da se ne vidi ni jedan!
Danas žene pokrivaju neke ukrase (zinet) a neke ostavljaju dostupnim poput očiju, usana, nosa, čak ih i našminkaju i dotjeraju kako bi se što više dopale muškarcima koji ih gledaju. I onda takve zavarane vjeruju da one nose „krunu" – hidžab, a kruna im dođe po njihovom tumačenju marama koju je stavila na glavu. Da Allah sačuva od zablude svake!
Zato sestro koja tražiš istinu ne budi od ovih zavaranih žena koje će se gorko kajati na sudnjem danu što nisu tražile istinu i što su slijedile šejtanove stope i svoje duševne prohtjeve. Uzvišeni Allah kaže: „Ne slijedite šejtanove korake, jer vam je on pravi neprijatelj" (El-En'ām: 142)
Stoga ajet bi se se mogao razumjeti u smislu značenja: „Neka ne dozvole da se od njihovih ukrasa (očiju, ušiju, usana, kose itd.) vidi bilo šta osim što je samo po sebi spoljašnje.
Što se tiče ovoga što je izuzetka „što je spoljašnje na njoj (illa ma zahere minha)" oni koji su sebi ohalalili otkrivanje lica i šaka tumače to i dokazuju da'if (slabom) predajom od Ibn Abbasa, radijallahu anhu koji kaže da se misli na lice i šake. Međutim ta predaja nije vjerodostojna i podvala i potvora na ovog časnog ashaba.
Kaže Mustafa el Adewi: U knjigama koje su pred nama nisamo mogli naći ni jednu vjerodostojnu predaju od ashaba da su tumačili „što je samo po sebi spoljašnje" kao lice i šake. (El hidžabu edilletul mudžibin we subehul muhalifin)
Ibn Mes'ud, radijallahu anhu smatra da je to odjeća i donji ogrtač. Isto mišljenje imaju Hasan El Basri, Muhammed ibn Sirin, Ebul Džewza, Ibrahim en Neha i drugi. (Tefsir ibn Kesir)
Ono što je samo po sebi spoljašnje kod žene je njen hidžab svakako sa kojim se zastrla ili pokrila što je samo po sebi ne moguće sakriti osim da boravi u kući što ćemo i o tom govoriti u nastavku.
Tako da je ženi Allah dozvolio da pokaže hidžab (ono što zastire ukrase) iako je i to Allah nazvao ukrasom sa riječi „osim" jer kaže da ne pokazuje ukrase osim ukrasa koji je sam po sebi spoljašnji a to je hidžab (njen pokrivač ili zastirač koji zastire njene ukrase bez izuzetka). Ali joj je dozvolio da pokaže taj ukras (hidžab) kada izlazi iz kuće radi neke šerijatski opravdane potrebe. Jer da joj nije dozvolio da pokaže hidžab onda nebi žena smjela izaći iz kuće nikako, što svakako nije tako učinio Mudri Allah nego je dozvolio ženi da izađe iz kuće sa potrebom opravdanom iako joj je naredio boravak u kući gdje kaže: „U kućama svojim boravite" (El Ahzab 33)
Da bi ovo bilo jasnije postavit ćemo 2 pitanja.
Šta je spoljašnje kod žene koja je pokrila sve osim lica i šaka i stopala?
Šta je spoljašnje kod žene koja je pokrila čitavo tijelo uključujući lice i šake i stopala?

U prvom pitanju odgovorit ćete da je spoljašnje njeno lice i šake i stopala i platno kojim je pokrila ostale dijelove tijela a u drugom pitanju odgovorit ćete da joj je spoljašno platno sa čime je pokrila svoje komplet tijelo.
Pa dobro koje sada od ova dva značenja je prihvaćeno, jer je ne moguće prihvatiti oba kao ispravno?
Kao što vidite 2 vrste značenja „spoljašnog“ izgleda stim da ova druga ne može pokriti niti zastrijeti se više od onoga što je već pokrila, dok ova u prvom slučaju može zastrijeti lice i šake i stopala pa da i njoj bude spoljašnje kao i ovoj drugoj.
Stoga ćemo prihvatiti značenje da je spoljašne kod žene platno sa kojim je pokrila čitavo tijelo (hidžab) jer vidimo da se uklapa u tumačenje svega do sada pomenutog da je ženi spoljašnje njen hidžab koji je zastire cijelu. Dok se ne uklapa tumačenje sa izuzetkom lica šaka i stopala jer i njih može još zastrijeti i na njih staviti nešto da bi bilo spoljašnje, pa ako tako uradi onda će ući u ovo pomenuto prethodno značenje.

A sada da bi slika bila potpunija pomenut ćemo mudrost i svrhu propisivanja hidžaba uopšte.
Zbog čega je Allah naredio ženi da se zastre ili pokrije pomenutim šerijatskim hidžabom?
Najbolji je odgovor na ovo pitanje riječi Omera radijallahu anhu koji smo spominjali ranije gdje je rekao: Moje riječi su se podudarile sa s mojim Gospodarem tri puta: „Rekao sam: 'Allahov Poslaniče, tvojim ženama ulazi i dobar i pokvaren čovjek. Kako bi bilo da ih zakloniš od drugih?' Tada je Allah objavio ajet o hidžabu. (Buhari i Muslim)
Kao što vidite iz riječi Omera radijallahu anhu svrha hidžaba jeste da se vjernica zastre od pogleda pokvarenih ljudi. Pokvarenih ljudi u smislu da bi pomišljao i zamišljao svašta kada ugleda vjernicu i njene ukrase (zinet) od kose, lica i ostalih stvari koje zrače ljepotom kod žene sa kojom pobuđuje strasti kod muškarca. Stoga je Allah zabranio ženi da otkriva svoje ukrase pred strancima kako nebi dovelo do pobude strasti pa da zapada u iskušenje srce koje je bolesno. Uzvišeni Allah kaže:
O žene Vjerovjesnikove, vi niste kao druge žene! Ako se Allaha bojite, nemojte usiljeno govoriti, pa da tada žudi onaj u čijem je srcu bolest, i govorite riječi poštovanja vrijedne! (El Ahzab 32)
Ibn Kesir u svom tefsiru kaže da za riječi „nemojte usiljeno govoriti“ znače nemojte govoriti nježnim utanjenim govorom kada se obraćate muškarcima. Razlog tome je „pa da tada žudi onaj u čijem je srcu bolest“ tj. da dođe u iskušenje kao što je vjerolomstvo i nasilje.
A za riječi „govorite riječi poštovanja vrijedne“ kaže ibn Kesir da znače „govorite ono što je dobro i plemenito tako da u tom govoru njema nježnosti kao što se obraće žena svome mužu“.
Kao što vidite Allah zabranjuje ženi sve ono što bi moglo uzrokovati pobudu muških strasti pa da oni čija su srca bolesna ne počine blud ili nasilje silujući neku od žena ili neki drugi vid bluda.
Pitamo sada one koje otkrivaju lice šake i stopala, kako to da je Allah zabranio govor koji pobuđuje muške strasti a ostavio lice koje pobuđuje muške strasti nebrojno puta više?
Zar ne vidite kontradiktornosti u vašim shvatanjima hidžaba?
Stoga prihvatite ovo jedino ispravno tumačenje hidžaba koje se podudara sa svim ajetima bez kontradiktornosti i koji jedan drugi podupire u značenju i svrhi.
Poznato je da muškarca uzbuđuju usne, lijepe oči, lijep nos, lijepi zubi ženski, lijep vrat, lijepe uši, lijepa kosa, lijepi nožni palci, lijepi ručni prsti, lijepa stopala ženska itd. A da ne spominjemo dalje od grudi, struka, stražnjice itd. Stoga je i rekao Poslanik sallallahu alejhi we sellem da je žena čitava awret (nešto što se treba pokriti ili sakriti) i nije napravio izuzetak. Ovome tumačenju takođe ide u prilog riječi Allahova Poslanika sallallahu alejhi we sellem gdje kaže: "Žena koja se namiriše i izađe iz kuće, zatim prođe pored skupine muškaraca koji osjete njen miris, ona je bludnica." U nekim predajama ovog hadisa je spomenuto: "Žena koja se namiriše i prođe pored sijela, ona je takva i takva. Znači bludnica." (Ebu Davud, Nesai i dr.)
A u drugom hadisu:

''Ne zabranjujte ženama da odlaze u džamiju, ali neka izlaze nenamirisane.'' (Ahmed i Ebu Davud)
Miris je takođe od ukrasa (zinet) koji žena mora pokriti pred stranim muškarcima, tj. Ne smije izlaziti namirisana.
Zbog čega?
Vidite i sami iz hadisa zbog čega. Jer sa njime pobuđuje muške strasti i zavodi muškarce. Pa takvu ženu koja izađe namirisana Poslanik poredi sa bludnicom kako bi predstavio opasnost tog stanja i koliko je mrsko Allahu to što ta žena radi.
A koliko je žena danas koje izlaze i namirisane najljepšim mirisima, uporedo sa time našminkane najljepšim ruževima i najkvalitetnijim maskarama i puderima za lice a još su pored toga lijepe i bez šminke, a stavila je još uz to na glavu maramu neku kako bi se reklo da je muslimanka, a vidite i sami iz priloženih dokaza da ta žena ne radi ništa drugo nego iskrivljuje Allahov propis.
Mi iz pomenutog hadisa vidimo da je zabranjeno ženi izlaziti namirisana zbog toga jer može zavesti i pobuditi muškarca na blud ili neki blaži grijeh.
Shodno ovom hadisu šta reći za ženu koja izlazi otkrivenih očiju, usana i lica uopšte sa kojim zavodi i pobuđuje muške strasti?
Dali se ovakva na osnovu pomenutog hadisa može porediti sa ženom koja izađe namirisana, jer je smisao hadisa isti i jedna i druga zavodi muškarca i pobuđuje mu strasti svojim ukrasima (zinet)?
Neka svaka žena koja pouku prima razmisli o tome.
Znači na osnovu pomenutih dokaza mudrost i svrha hidžaba jeste da žena pokrije svoje tijelo na kojem joj je Allah stvorio ukrase kako bi se zaštitila od napastovanja onih čijom pobudom strasti nakon viđenja kod nje onoga što mu pobuđuje strasti biva napastovana i uznemiravana i izmanipulisana. Te da ona ne bude uzrok da dolaze u iskušenje muškarci u kojim srcima je bolest (sklonost bludu).
Eh kad znaš sada mudrost i svrhu hidžaba kojeg je Allah objavio sestro, preispitaj sebe i svoj slučaj dali ti ispunjavaš ove uvjete hidžaba (dali nosiš šerijatski hidžab) i dali ti uzrokuješ pobudu strasti nekog muškarca koji je možda sebebom (zbog toga) tebe otišao blud da čini sa nekom bludnicom ili je učinio nešto manje od toga kako bi utolio ili smirio svoju požudu koju si mu možda izazvala nekim od pomenutih ukrasa koje pokazuješ.
Zato nemoj dozvoliti sestro po vjeri da zbog šejtana i tvoje duše sutra na sudnji dan dođeš natovarena gomilama grijeha koji su proizašli iz tvog ne nošenja šerijatskog hidžaba.
A žena koja pokrije svoje tijelo neće pobuditi ničije strasti, jer još nije poznato niti zabilježeno da je platno nekom muškarcu pobudilo strasti.

Dalje u ajetu Allah kaže: „neka vela (humur) svoja spuste na grudi svoje“.
Riječ ‘humur’ je množina od ‘himar’, a korijen riječi je ‘el-hamr’, što znači zastiranje i pokrivanje. Zbog toga je alkohol dobio naziv ‘hamr’ jer prekriva i zastire pamet i razum.
Hafiz ibn Hadžer u Fethul bariju, 8/489, kaže: “Zbog toga je himar žene dobio to ime jer zastire njeno lice.”
U arapskom jeziku se kaže, ‘ihtemeret il-mer’etu ve tehammeret’, tj., žena je prekrila i zastrla lice. Izraz el-džujub je množina te riječi a jednina je džejb. To je razrez na košulji koji pada po vratu. Otuda značenje riječi Uzvišenog: “I neka vela svoja spuste na grudi svoje...”, dolazi u kontekstu Allahove naredbe vjernicama da himarom prekriju otkrivene dijelove tijela (koje obična haljina nije prekrila) kao što su glava, lice, vrat i prsa. To se realizuje tako što žena omota himar koji stavi na glavu a zatim ga sa desne strane prebaci na lijevo rame. Ovo se još na arapskom jeziku nazziva ‘et-tekanu’u’.
Nasuprot ovome žene su u džahilijetu puštale himar od pozadi a otkrivale su prednji dio tako da je sa dolaskom Islama naređeno da to pokriju.

Na ovakvo značenje i poimanje himara upućuje arapski jezik, a tako su to pitanje razumjele i ashabijke, radijallahu anhunne, i po tome radile. Otuda je i Buharija u svome Sahihu naveo poglavlje pod nazivom „I neka svoja vela spusta na grudi svoje". Zatim je naveo hadis sa njegovim senedom od Aiše, radijallahu anha, da je rekla: "Neka se Allah smiluje prvim muhadžirkama, pošto je spuštan ajet: "Neka vela svoja spuste na grudi svoje..", pocjepale su svoje ogrtače i pokrile se sa njima."
Hafiz ibn Hadžer u Fethul-bariju, 8/489, je rekao: "Značenje riječi "fe ihtemerne", u ovom hadisu je, da su prekrile svoje lice." Zatim je spomenuo opis toga kao što smo to već naveli.
Onome ko se ne slaže sa ovim mišljenjem i smatra da žena može otkriti lice, jer Allah, Džellešа'nuhu, ovdje to nije spomenuo odgovorit ćemo: "Allah, Džellešа'nuhu, ovdje nije spomenuo kosu, vrat, prsa, nadlakticu, podlakticu, pa da li je ženi dozvoljeno otkriti te dijelove?" Pa ako rekne ne, odgovorit ćemo mu, isti je slučaj sa licem, I još je preče da se ne otkriva lice jer je ono izvor ljepote i smutnje. Pa kako to da Šerijat naredi pokrivanje kose, prsa, vrata, podlaktica i nadlaktica, a da ne naredi pokrivanje i zastiranje lica koje je najveći izvor smutnje (fitne) i najviše ostavlja traga na onog ko gleda, kao i na onoga ko je predmet gledanja.
Također ih možemo zapitati: "Šta je vaš odgovor na činjenicu da su žene ashaba, radijallahu anhum, požurile da prekriju lica nakon što je objavljen ovaj ajet?"

Dalje u ajetu Allah kaže: „i neka ne udaraju nogama svojim da bi se čuo zveket nakita (zinet) njihova koji pokrivaju" Kaže ibn Kesir u svom tefsiru za ove riječi: „Žene u predislamskom periodu kojoj nisu dok je išla putem zveketali halahali, udarale bi nogom po zemlji, pa bi ljudi čuli njihov zveket. Allah je zabranio ženama vjernicama takav postupak. Također, u ovu zabranu ulaze njeni ukrasi (zinet) koji su pokriveni, pa ona učini neki pokret da bi istakla to što je skriveno. U to spada i da se namiriše i uljepša prilikom izlaska iz kuće."
Vidimo ovdje kako Allah zabranjuje vjernici koja je izašla sa opravdanim razlogom iz kuće da ne privlači pažnju na sebe. Nego da se u svom hodu trudi da ostane što manje primijećena.
A šta reći za današnje neznalice od žena koje se trude istaći što više kako bi bile primijećene kroz to otkrivajući ono što joj je Allah zabranio da otkrije. Kao što vidiš sestro po vjeri koja tražiš istinu, šejtan ih podstiče da rade sve obrnuto od onoga što Allah traži od vjernice.
Ovo je takođe još jedno pravilo kada je u pitanju ženin hidžab i pojava vani među strancima.
Ako je ženama zabranjeno da udara nogama po zemlji, bojeći se da će to (zveket njihova nakita) zavesti muškarce kad ga čuju, šta onda reći za otkrivanje lica i posljedice toga što je svakako mnogo veće i štetnije od zveketa nakita?

Treći ajet koji objašnjava hidžab i upotpunjuje njegovo značenje jeste riječi Uzvišenog Allaha gdje kaže:
"O Vjerovjesniče, reci ženama svojim, i kćerima svojjim, i ženama vjernika neka spuste haljine (dželabibihinne) svoje niza se. Tako će se najlakše prepoznati pa neće napastovane biti. A Allah prašta i samilostan je." (El-Ahzab, 59)
U komentaru ovog ajeta Sujuti je rekao: "Ovo je ajet hidžaba u pogledu ostalih žena u kojem je stroga naredba o pokrivanju glave i lica."
U ajetu je spomenut izraz „dželabibihinne" što je množina od riječi „džilbab".
Značenje riječi džilbab u arapskom jeziku je sljedeće: "To je široka odjeća koja prekriva cijelo tijelo. Spominje se kao "el-mulaetu" i "abaetu" tj. abaija. Žene ga oblače preko odjeće sa vrha glave prekrivajući njime lice i ostale dijelove tijela te dodatne ukrase na njoj tako sve do stopala prekrivajući ih."
Na ovaj način je potvrđeno i jezički i terminološki da džilbab pokriva lice kao i ostale dijelove tijela.

Pod džilbab ulazi i pokrivanje lica. To je njeggovo prvo značenje koje se traži. Jer ono što su otkrivale neke žene u džahilijetu je lice. Otuda je Allah, Dželleša'nuhu, naredio svome Poslaniku, sallallahu alejhi ve selleme, i ženama ostalih vjernika da pokriju lice. To pokrivanje se izvodi sa spuštanjem džilbaba preko njega. Jer ovo spuštanje (idna') dolazi poslije sa riječicom "na" ('ala). Spuštanje nečega ne može biti osim sa nečega iz visine a to je u ovom slučaju spuštanje sa glave preko lica i čitavog tijela.
Prenosi Abdurrezak u Musannefu od Ummi Seleme, radijallahu anha, da je rekla: "Pošto je spušten ovaj ajet: "Neka spuste niza se svoje džilbabe.", izašle su žene ensarija kao da su im na glavama vrane od smirenosti, a na sebi su nosile crnu odjeću."
Prenosi se od Aiše, radijallahu anha, da je rekla: "Neka se Allah smiluje ensarijkama, kada je spuštan Kur'anski ajet: "O Vjerovjesniče, reci svojim ženama i svojim kćerima...", pocjepale su svoje ogrtače i sa njima se pokrile pa su klanjale za Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, kao da su im na glavama vrane." Hadis bilježi Ibn Merdevije.
Spominjanje razloga propisa u riječima Uzvišenog: "Tako će se najlakše prepoznati pa neće napastovane biti.", se veže sa riječima "..i neka spuste...". To je prvobitni propis za pokrivanje lica jer je pokrivanje lica znak čednosti, što ih štiti od napastovanja i uznemiravanja iskvarenih muškaraca. Kada žena pokrije lice onaj ko je bolesnog srca neće žuditi da ga vidi ili otkrije ostali dio njenog tijela i glavne avrete (stidna mjesta).
Otuda ovaj razlog (izbjegavanje ezijeta i uznemiravanja) ukazuje na obaveznost hidžaba sa pokrivanjem cijelog tijela i dodatnih ukrasa džilbabom. To je znak njihove čednosti i krijeposti, i na taj način čuvaju sebe da ne padnu u smutnju ali i druge da zbog njih ne upadnu u grijehe, te da ne budu napastvovane i uznemiravane.
Opšte poznato je da žena koja se potpuno pokrije neće doći u iskušenje da je napadnu ljudi bolesnog srca niti da je gledaju oči iskvarenih ljudi za razliku od one koja se razgoliši ili otkrije lice, kao takva može postati predmetom požude.
Znaj da zastiranje džilbabom, a to je je odjeća kreposnnih žena, biva sa glave a ne sa ramena. Kod njega se još uslovljava da abaija ne bude sama po sebi ukras niti da joj se dodaju ukrasi kao što su čipke ili vezovi, ili nešto drugo što privlači pogled ljudi. U protivnom to bi se onda suprosttavljalo cilju zbog kojeg je Zakonodavac propisao džilbab, a to je zastiranje tijela i ukrasa žene od očiju stranaca.
Zato sestro nemoj dozvoliti da te zavedu i zavaraju one koje izlaze otkrivenih lica i ukrasa (zinet) i koje uživaju u tome što ih muškarci promatraju, i što su predmet naslađivanja njihovih pogleda. To su one koje su se ogriješile o zapovijed Uzvišenog Allaha koji im je naredio da to ne rade i da pokriju to što pokazuju.
Na osnovu do sada pomenutog objasnili smo šta je to hidžab, a šta himar, a šta džilbab u šerijatskom značenju čije značenje jedino vjernica treba da sluša i slijedi.
Da opet kratko napomenemo.
Hidžab zastire ili pokriva cijelo ženino tijelo (sa licem šakama i stopalima) od pogleda stranih muškaraca.
Himar pokriva ženinu glavu do grudi uključujući i lice.
Džilbab je dodatni pokrivač za ženu na hidžab koji na sebi sadrži ukrase.

Četvrti ajet koji govori o vjernici a tiče se njene nošnje, Uzvišeni Allah kaže:
"U kućama svojim boravite i ljepotu svoju, kao u džahailijetsko (davno pagansko) doba, ne pokazujte," (El Ahzab 33)
Ovaj ajet je objavljen u pogledu zastiranja tijela žena od stranaca tako što će boraviti u svojim kućama. Ovo je naredba koja se odnosi na majke vjernika a ostale vjernice su dužne da ih slijede u tom propisu jer je to mjesto u kojem žena izvršava svoju životnu zadaću i ne bi trebala da napušta kuću osim u slučaju nužde ili potrebe.

Prenosi se od Abdullaha ibn Mesuda da je rekao: “Rekao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi we sellem: ‘Žena je avret (stidno mjesto), pa čim izađe iz svoje kuće prati je šejtan. Žena je najbliža milosti svog Gospoddara dok je u svojoj kući.’”
Najbolji hidžab za vjernicu je njena kuća koja zastire je potpuno od svih pogleda pa čak i onoga što joj je dozvoljno pokazati (džilbab i hidžab). Velika je korist i za ženu i za društvo koja nije izložena pogledima stranih muškaraca uopšte. Pa vidimo u ovom hadisu da žena kada izađe iz kuće da je to fitna (smutnja) jer je to opasno za muškarce, jer kaže Poslanik da je prati šejtan. A koga prati šejtan to ne izlazi na hajr nego naprotiv ide ka neredu (fesadu). Zato je Poslanik sallallahu alejhi we sellem i rekao u ovom hadisu da je žena najbliža milosti Allahovoj u svojoj kući.
Pa eto vam o vi koji tvrdite da želite Allahovu milost boravite u kućama i ne pojavljujte se u javnost uopšte osim u nuždi!
Teško a?
Kako ostaviti bolesne prohtjeve duše od selfi poza i pohvala ljudi na ljepotu koju joj je Allah dao kao iskušenje?
Izgleda da su takvima preči prohtjevi duše nego Allahova milost. Preče im zadovoljstvo duše nego Allahovo zadovoljstvo. Pa lično ne vjerujem da će ikada dobiti Allahovu milost jer su davali prednost zadovoljstvu bolesne duše nad Allahovim zadovoljstvom!
Kaže Allahov Poslanik, sallallahu alejhi we sellem: "Ne zabranjujte Allahovim robinjama (ženama) (odlazak u) Allahove mesdžide, a njihove kuće su njima bolje" (Ebu Davud)
A u drugom hadisu kaže Allahov Poslanik sallallahu alejhi we sellem: „Namaz žene u njenoj sobici je bolji od namaza u njenoj kući, a namaz u njenoj kući je bolji od namaza u njenom prijesoblju.“ (Ebu Davud)
Iako svi znamo da je namaz bolji u mesdžidu za 20 i nekoliko puta nego u kući te da je obaveza klanjati u mesdžidu ko čuje ezan, Allah je izuzeo ženu u ovom slučaju i nije je zadužio klanjanjem u mesdžidu ali joj nije ni zabranio odlazak, te joj je učinio vrednijim namaz u kući nego u mesdžidu pa čak u njenoj sobi je najbolji njen namaz.
Zbog čega je Allah napravio izuzetak za ženu kada je u pitanju obavljnje namaza u mesdžidu i učinio joj namaz u sobi njenoj najvrednijim nego na drugim mjestima čak i mesdžidu?
To je baš upravo zbog naredbe boravka u kući te opasnošću ženinog izlaska i pojavom među muškarce gdje je šejtan prati kada izađe. Ovo samo upotpunjava sestro po vjeri sliku šta Allah od tebe traži kada je u pitanju tvoj boravak na ovom svijetu i kako da postupiš kada se izlažeš pogledima muškaraca koji ti nisu mahremi.
Pa zamisli onda draga sestro po vjeri koja ovo do sada nisi znala šta ćeš reći Allahu za te slike po facebooku ili drugim mrežama ili mjestima gdje se izlažeš pogledima muškaraca koji ti nisu mahrem gdje je otkriveno ono što ti je Allah naredio da pokriješ kao i tvoje lice ili šake, ili se vidi bilo šta što bi moglo pobuditi strasti muškarcu. Kako ćeš se Allahu opravdati i spasiti od Njegove kazne?
Stoga ti savjetujem ukloni skroz svoje slike pa čak i one gdje ti se ne vidi ništa i boravi u kući, jer ti facebook nije kuća.
A i van facebooka pokrij svoje tijelo propisanim hidžabom i ne izlaži se pogledima muškaraca koji ti nisu mahrem, i izbjegaji izlaganje pred njih. A ako već budeš morala se izložiti onda pokrij čitavo tijelo svoje i sve ono što bi moglo pobuditi strasti ili izazvati pažnju muškarca. I budi dobro oprezna da ne budeš ti uzrok svojom greškom da se uzbudi koji muškarac te da završi to njegovo uzbuđenje u nekom od grijeha.

Peti ajet koji govori o hidžabu jeste riječi Uzvišenog Allaha gdje kaže:
”A starim ženama koje više ne žude za udajom nije grijeh da odlože ogrtače svoje, ali ne pokazujući ona mjesta na kojima se ukrasi nose; a bolje im je da budu kreposne. Allah sve čuje i zna.” (En-Nur, 60)
Allah, Dželleša’nuhu, je starim ženama koje više ne žude za udajom propisao olakšicu. To su one žene koje su ušle u pozne godine, koje su odavno izgubile hajz i mogućnost trudnoće.

Njima je dozvoljeno ako hoće da odlože džilbab i himar koji je Uzvišeni spomenuo u ajetu o hidžabu za žene vjernice. Njima je dozvoljeno da otkriju lice i dlanove, i u tome ne snose grijeh i odgovornost ali pod dva uslova.
Prvi uslov: Da su od onih na kojima nije ostalo ukrasa ili mjesta koja pokreću strasti. To su one koje koje ne žude i ne žele da se udaju, niti neko drugi žudi da ih oženi. Jer su one starice koje to ne žele niti bi ih neko poželio.
Što se tiče onih koje su ostale lijepe i koje svojim fizičkim izgledom mogu uzburkati strasti, takvima nije dozvoljeno da odlože svoje ogrtače.
Drugi uslov: Da ne pokazuju ona mjesta na kojima se nose ukrasi (shodno Kur'anskom ajetu). Ovo podrazumijeva dvije stvari:
Prvo, da ne oblače namjerno ukrašenu odjeću koja razgolišava.
Drugo, da ne upotrebljavaju ukrase poput nakita, surme, boje i uljepšavanje odjećom kao i drugim ukrasima kojima bi mogle izazvati smutnju.
Ovaj ajet upućuje na obaveznost pokrivanja lica žena kao i ostatka tijela uključujući i ukrase. A pomenuta olakšica važi za žene koje su ostarile i kao takve nije ih moguće potvoriti jer su toliko ostarile. Ako se posluže ovom olakšicom nisu griješne.

Ovo su bili dokazi iz Kur'ana sa objašnjenjem, a sada ćemo upotpuniti sa dokazima iz vjerodostojnog sunneta.
Mnogobrojni su dokazi iz vjerodostojnog sunneta koji na različite načine jasno ukazuju na pomenuti propis.
Ponekad na obavezu pokrivanja lica, ponekad da ne izlaze iz kuće bez džilbaba, a ponekad u vidu naredbe spuštanja haljine kako bi pokrila stopala.
Ponekad u kontekstu upozorenja da je žena sva avret (stidno mjesto) te da je obavezna da se sva pokrije, ponekad u vidu zabrane osamljivanja sa ženama i ulaskom među njih.
Ponekad se spominje olakšica u tom pogledu kod prošnje kada joj je dozvoljeno da otkrije lice kako bi je prossac vidio.
I tako na razne načine sunnet štiti vjernice i podstiče ih na čednost, krepost, stid, ljubomoru i pokrivanje.
U tom kontekstu prenešeno je mnoštvo hadisa od Posslanika, sallallahu alejhi ve selleme.
Neki od njih su:

1. Prenosi se od majke vjernika, Aiše, radijallahu anha, da je rekla: "Dok smo bile u ihramima pored nas bi nailazzili putnici. Kada bi prolazili pored neke od nas, ona bi prebacila svoj džilbab preko glave i lica, pa kada bi nas prošli ona bi lice opet otkrivala." Hadis bilježi Ahmed, Ebu Davud, Ibn Madže, Darekkutni i Bejheki.
Ovo je jasan dokaz koji prenosi Aiša, radijallahu anha, o ashabijkama koje su bile muhrime (pod ihramom) sa Posla-nikom, sallallahu alejhi ve selleme.
Ovdje se spominju dva vadžiba (obaveza) koji su u situaciji da se jedan drugom suprostavljaju. Prvi vadžib je pokrivanje lica, a drugi je njegovo otkrivanje u situaciji kada su muhrime (obredi hadža). U takvoj situaciji one su pri prolasku muškaraca stranaca primjenjivale osnovu propisa a to je obaveza pokrivanja lica, a kada u njihovom prisustvu nije bilo stranaca primjenjivale su osnov propisa za muhrime a to je otkrivanje lica.
Ovo je jasan dokaz, hvala Allahu, Dželleša'nuhu, o obavezi pokrivanja čitavog tijela za sve žene vjernice.
I pogledaj u hadisu sestro po vjeri koja tražiš istinu da se tačno spominje džilbab i prekrivanje preko glave i lica.

Pa gdje je sada Zakir Naik (koji je stava da nije obaveza pokriti lice) da ovo logikom pobije ili neki drugi šejhovi koji nisu stava da je obaveza ženi pokriti lice i šake?

2. Prenosi se od Esme bint Ebu Bekr, radijallahu anha, da je rekla: “Pokrivale smo naša lica od muškaraca, i češljale smo se prije toga, dok smo bile u ihramima.” Bilježi ga Ibn Huzejme i Hakim. Hadis je sahih po šartovima Buharije i Muslima, a Zehebi se sa tim složio.
Pogledajte o tragaoci istine a i vi sljedbenici strasti kako se jasno izražavaju ashabijeke u vjerodostojnim hadisima da su pokrivale lica. Pa zašto vi slijdite strasti i otkrivate ono što su ashabijke pokrivale? Zar ne znate da vam je Allah uslovio Svoje zadovoljstvo slijeđenjem ashabijki, a za slijeđenje strasti vam prijeti vatrom. Uzvišeni Allah kaže:
„Allah je zadovoljan prvim generacijama muslimana od muhadžira i ensarija (ashaba) i svima onima koji njih slijede“ (Et Tewba 100) Što znači da je Allah zadovoljan kada slijediš ashabijke a ne zadovoljan kada slijediš strasti i šejtanske vesvese.
Pa sama odaberi čije zadovoljstvo želiš duševno ili Allahovo!!!

3. Prenosi se od Aiše, radijallahu anha, da je rekla: “Neka se Allah smiluje prvim muhadžirkama. Kada je objavljenno: “I neka vela svoja spuste na grudi svoje.” Pocjepale su svoje ogrtače i prekrile se njima.” Hadis bilježi Buharija, Ebu Davud, Ibn Džerir u svome tefsiru, Hakim, Bejheki, i drugi.
Hafiz ibn Hadžer u Fethul bariju, 8/490, kaže: “Riječi “ihtemerne”, znače da su prekrile svoja lica.”
Ovo je jasan i neporeciv dokaz da su ashabijke riječi Uzvišenog: “I neka vela svoja spuste na grudi svoje.”, shvatile kao naredbu o pokrivanju lica. Ovo je također dokaz da prekrivanje lica predstavlja iskreno vjerovanje u Allahovu Objavu i iskreno prihvatanje iste.
Zato je veliko čudo, da pojedinci koji se deklarišu kao ulema, govore kako nije došao nijedan dokaz u Kur’anu i Sunnetu o pokrivanju lica žene pred muškarcima. Iako se zna da su ashabijke to radile pokoravajući se Allahu, Džellleša’nuhu, i iskreno vjerujući u Njegovu Objavu. Iako se to jasno vidi iz vjerodostojnih predaja, kao što smo vidjeli predaju koju prenosi Buharija, što predstavlja jedan od najvećih i najjasnijih dokaza o obaveznosti hidžaba (pokrivanju lica) za sve žene.

4. Hadis Aiše, radijallahu anha, u slučaju potvore na nju. U njemu se prenosi sljedeće: “Safvan me je vidio prije hidžaba, pa sam se probudila dok se vraćao nakon što me je prepoznao, pa sam prekrila svoje lice od njega sa svojjim džilbabom.” Hadis bilježe Buharija i Muslim.
Pogledajte o vi koji za ove hadise vjerodostojne niste do sada znali šta je hidžab pravi. Te kako su vas obmanuli hodže i oni koji su pogriješili u shvatanju ove tematike.

5. Hadis Aiše, radijallahu anha, u priči o njenom amidži po mlijeku a to je Eflah, brat Ebu El-Ka’jsa, koji je došao kod nje i tražio dozvolu za ulazak nakon što je spuštan propis o hidžabu. Pošto ga je odbila, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mu je dozvolio jer je on bio njen amidža po mlijeku. Hadis bilježe Buharija i Muslim.
Hafiz ibn Hadžer u Fethul-bariju, 9/152, kaže: “U hadisu je dokaz obaveznosti zastiranja žene pred muškarcima strancima (koji joj nisu mahrem).”
Hafiz Ibn Hadžer je mišljenja da je hidžab uopšten za sve žene i to je istina.

6. Prenosi se od Aiše, radijallahu anha, da je rekla: “Žene vjernice su za Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, klanjale sabah umotane u svoje ogrtače. Zatim su odlazile svojim kućama nakon završenog namaza i niko ih ne bi prepo-znao od crnila.” Hadis bilježe Buharija i Muslim.

7. Hadis Ummu Atije, radijallahu anha. Naime u njemu se spominje da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, naredio ženama da iziđu na musalu za vrijeme bajram namaza, pa su rekle: 'O Allahov Poslaniče neke od nas nemaju džilbaba?' Pa im je odgovorio: 'Neka obuče džilbab svoje sestre.' Hadis bilježe Buharija i Muslim.
Poenta leži u tome što je značenje hadisa shodnjo njeggovom vanjskom značenju, a to je, da ženi nije dozvoljeno da iz svoje kuće izlazi, osim pokrivena džilbabom koji bi prekrio čitavo tijelo i to je bila praksa vjernica u vrijeme Posslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

8. Prenosi se od Ibn Omera radijallahu anhu da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Onaj ko bude pustio da mu se odjeća vuće iz uobraženosti, Allah, Dželleša'nuhu, ga neće pogledati na Sudnjem danu." Pa je Ummu Seleme rekla: "Kako da postupe žene sa dijelom haljina koji se vuće po zemlji (zujjulihinne)? 'Neka ih spuste jedan pedalj.' reče Poslanik. A ako im to bude otkrivalo stopala, ponovo priupita? 'Neka ih spuste za jedan lakat i neka na to ne dodaju više.' odgovori Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. Hadsi bilježi Ahmed i vlasnnici Sunena i drugi, a Tirmizi kaže da je hasenun sahih.
Dokazivanje u ovom hadisu se ogleda u dvije stvari:
Prvo: Žena je za stranog muškarca sva avret (stidno mjesto) jer je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, naredio ženama da pokriju svoja stopala u dužini od jednog lakta.
Drugo: U njemu je dokaz o obaveznosti hidžaba na čitavo tijelo. Analogno tome, preče je da bude pokrivenno lice koje je izvor smutnje. Mudrost Sveznajućeg i o svemu dobro obavještenog odbija da naredi pokrivanje nečega što je manje važno od onoga što je više važno i što predstavlja veći izvor smutnje.
Pa zar neko misli da je Allah ženi naredio pokriti stopala a ostavio lice?
Poučite se o vi koji pouku primate i razuma imate!

9. Prenosi se od Ibn Mesuda, radijallahu anhu, da je Posslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Žena je awret (ono što treba pokriti) pa kada izađe iz kuće prati je šejtan. Žena je najbliža milosti svoga Gospodara dok je u svojoj kući." Hadis bilježi Tirmizi, Ibn Hiban, i Taberani.
Ovaj hadis smo detaljno pojasnili ranije, ali ćemo samo dodati predaju Ebu Taliba kod imama Ahmeda gdje se kaže: "Nokat žene je awret pa kada iziđe iz kuće neka joj se ništa ne vidi osim papuča." Od njega se također prenosi predaja: "Kod nje je svaki dio awret pa čak i nokat." Šejhul-islam ibn Tejmijje dodaje: "To je i Malikovo mišljenje."

11 . Hadis koji dozvoljava olakšicu otkrivanja lica kako bi prosac vidio djevojku. Hadisi u tom kontekstu su mnogobrojni i prenosi ih skupina ashaba, radijallahu anhum. Od njih su Ebu Hurejre, Džabir, Mugire, Muhammed ibn Mesleme i Ebu Humejd, radijallahu anhum.
Zadovoljit ćemo se hadisom koji prenosi Džabir, radijallahu anhu, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Kada neko od vas prosi ženi pa ako može da vidi ono što će mu omiliti ženidbu neka to i uradi." Tako sam zaprosio djevojku pa sam krišom tražio priliku da je vidim dok nisam ugledao ono što mi je omililo ženidbu sa njom pa sam je i oženio, priča Džabir. Hadis bilježi Ahmed, Ebu Davud i Hakim i kaže da je vjerodostojan po šartovima Muslima.
Dokazi iz ovog hadisa su sljedeći:
Prvo: Osnova je da su žene dužne da se pokriju i zastru od muškaraca.
Drugo: Olakšica koja je propisana proscu ukazuje da je prije toga postojala neka obaveza a to je obaveza hidžaba na osnovu koje je propisana pomenuta olakšica. Da su žene bile otkrivenih lica ne bi bilo potrebe za ovom olakšicom niti potrebe da se ovaj hadis spominje uopšte.

Treće: Prikradanje Džabira kako bi vidio kod svoje prosidbenice ono što će mu omiliti brak sa njom (ljepotu njena lica) ukazuje na pokrivanje lica. A da je bila otkrivenog lica ne bi imao potrebe za prikradanjem kako bi vidio svoju buduću ženu. A Allah, Dželleša'nuhu, najbolje zna.
Kaže šejh Ahmed Šakir u recenziji Musneda, 14/236, u hadisu Ebi Hurejre, radijallahu anhu, koji govori o viđenju prosidbenice: "Ovaj hadis kao i drugi hadisi koji se prennose u ovom značenju o dozvoli viđenja prosidbenice zloupotrjebili su pokvarenjaci i bezbožnici u našem vremmenu. To su oni koji robuju Evropi, ženama i strastima. Sa ovim hadisom dokazuju nešto što se njime ne želi reći i izvrću njegovo pravo islamsko značenje. Pa su tako dozvvolili viđenje žene u potpunosti, i još su dozvolili viđenje onoga što nije nikako dozvoljeno gledati. I ne samo to, dozvolili su osamljivanje sa ženom što je zabranjeno. Čak su dozvolili međusobno prijateljstvo i život, i u tome ne vide ništa loše. Neka ih Allah osramoti njih i njihove žene, i one koji su zadovoljni njima. Najveći grješnici među njima su oni koji se deklarišu kao ljudi od Vjere, a Vjera je od njih čista. Neka nam Allah, Dželleša'nuhu, oprosti i neka nas uputi na Pravi put."
Još je bitno napomenuti da svi učenjaci sva četri mezheba se slažu i ne razilaze se da je ženi u vremenu fitne (smutnje) obaveza pokriti lice. A već od davno je počelo vrijeme fitne (smutnje) tako da je svakim danom sve veće i veće.
Pa ove koje su otkrivenog lica ne slijede ni mezhebe na koje se pozivaju, nego jasno se vidi da slijede samo ono što im duši odgovara.

Mislim da ti je ovo dokaza što ti iznesoh dovoljno, o setro po vjeri iskrena, da potpuno shvatiš svoju nošnju sa kojom te zadužio Uzvišeni Allah da nebi bila od onih koji će zaslužiti propast na budućem i ovom svijetu.
Savjetujem ti da ove dokaze dobro proučiš i naučiš i primijeniš u praksu kako bi se sutra mogla odbraniti od šubhi (nedoumica) onih koji slijede svoje strasti i protiv su ovakve nošnje i pravila koji se kose sa prohtjevima njihove bolesne duše. Stoga će oni dolaziti kada ti primijeniš ovaj hidžab i ova pravila da se raspravljaju sa tobom kako bi te odvratili od tog hidžaba jer ti navodno žele „spas" jer ti nisi navodno dobro „shvatila" dok su oni shvatili, a ustvari oni ništa ne shvataju.
Uzmi pouku iz sledećih riječi Uzvišenog Allaha gdje kaže:
Ne jedite ono pri čijem klanju nije spomenuto Allahovo ime, to je, uistinu, grijeh! A šejtani navode štićenike svoje da se s vama raspravljaju, pa ako biste im se pokorili, i vi biste, sigurno, mnogobošci postali. (El-En'ām: 121)
Znači kada je nešto grijeh i zabranjeno u vjeri, poput otkrivanja onoga što je Allah naredio da se pokrije, i sada dođu oni koji slijede strasti koje je šejtan potaknuo da se raspravljaju sa vama ubjeđujući vas sa njihovim mišljenjima i šubhama kako to nije grijeh i kako to treba raditi kako oni vide. Pa nemojte se sa njima raspravljati a kamoli nedao Allah da im se pokorite u njihovom neispravnom mišljenju. Jer pogledajte koju prijetnju od Allaha u ajetu pomenutom imate.
Uzmite pouku o razumom obdareni!
I završit ćemo ovo djelo sa izvlačenjem uslova (šartova) za hidžab žene vjernice koji je Allah objavio u Svojoj objavi koju je vjerno dostavio Njegov Poslanik Muhammed sallallahu alejhi we sellem.
Šartovi (uslovi) za ispravnost hidžaba na osnovu gore pomenutih dokaza su sledeći:

1. Šerijatski hidžab mora pokrivati cijelo tijelo
Dokaze za to smo gore naveli.

2. Odjeća mora biti široka i neprovidna
Odjeća žene muslimanke ni u kom slučaju ne smije biti uska i prozirna, jer je to u suprotnosti sa riječima Allahovog Poslanika sallallahu alejhi we sellem gdje kaže: "…žene koje su pokrivene a

otkrivene, koje poučavaju i druge žene tome, koje su skrenule sa pravog puta. Njihove glave izgledaju kao grbe deva. Neće ući u džennet, niti će osjetiti njegov miris, koji se osjeća na velikoj daljini." (Muslim)
Imam Ahmed i drugi bilježe od Usame ibn Zejda da je rekao: "Dao mi je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, jednu odjeću da je obučem. Nakon nekog vremena kad je primjetio da je ja ne oblačim, pitao me je šta sam uradio sa njom. Odgovorio sam: 'Dao sam je svojoj ženi da obuče.' Reče Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem: "Naredi joj da obuče nešto ispod nje, ja se bojim da ta odjeća ne ocrtava njeno tijelo."
Još je rekao Resulullah, sallallahu 'alejhi we sellem: „Biće na kraju mog ummeta žena pokrivenih prozirnom odjećom, kao da su gole, a glave su im kao grbe kod deva. Proklinjite ih jer su one zaista proklete!" (bilježi Taberani, hadis je sahih)
Kada je A'iši radijallahu anha ušla mlada žena iz plemena Benu Temim koja je imala nježan i proziran veo, A'iša radijallahu anha je rekla; "Ne vjeruje u suru En-Nur žena koja se tako oblači."
Ova žena je imala pokriveno lice ali je imala previše tanku odjeću.
Šta onda reći o nekim ženama današnjice koje imaju odjeću koju nazivaju hidžabom, a ta odjeća je puno lošija od odjeće ove žene koja je došla kod A'iše radijallahu anha?
Hidžab ne smije ocrtavati tijelo žene, bez obzira i ako je neprovidan. Na primjer da žena obuče na sebe samo odjeću od svile. Ona koliko god neprozirna bila ipak ocrtava konture tijela. Cilj šerijatske odjeće jeste da se ne poznaje ženino tijelo. Ako odjeća ne ispuni ovaj uslov, gubi svoju funkciju. Kaže Ibn Hadžer el – Hajthemi da je prozirna odjeća ženama haram po konsenzusu svih islamskih učenjaka, i to je svrstao u velike grijehe.

3. Odjeća žene ne smije biti namirisana

Prenosi Ebu Musa el – Ešari u hadisu koga bilježe Nesai, imam Ahmed, Tirmizi, Ebu Dawud i Hakim, da je rekao Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem: "Koja se god žena namiriše i iziđe i prođe pored ljudi koji osjete taj njen miris – ona je bludnica!"
Ebu Dawud, Begavi, Ibn Madže bilježe da je Ebu Hurejre radijallahu anhu stajao sa nekolicinom ashaba, kad je pored njih prošla jedna žena, pa je upitao: 'Allahova ropkinjo, gdje si to krenula?' 'U džamiju'. 'A jesi li se zbog džamije to namirisala?' 'Jesam.' E pa vrati se jer ja sam čuo Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi we sellem, da kaže 'Kada se žena namiriše i pođe u džamiju, Allah neće primiti njen namaz dok se ne vrati svojoj kući i dok se ne okupa kao od dženabeta (polnog odnosa).

4. Odjeća žene muslimanke ne smije ličiti odjeći muškaraca

Imam Ahmed, Ebu Dawud i Ibn Madže bilježe od Ebu Hurejrea radijallahu anhu da je rekao: " Allaćhov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, je prokleo ženu koja oblači mušku odjeću i muškarca koji oblači žensku odjeću!"
Nesai, Bejheki i imam Ahmed bilježe hadis u kome se kaže: "Trojicu Allah neće ni pogledati na Sudnjem Danu, i oni neće ući u džennet. Prvi je onaj koji je nepokoran svojim roditeljima, zatim žena koja je otkrivena i oponaša muškarce, i čovjek koji nije ljubomoran prema svojoj čeljadi."

5. Muslimanka svojom odjećom ne smije oponašati nevjernice

Uzvišeni Allah kaže: "Zar nije vrijeme da se srca vjernika poboje i da spominju Allaha zbog istine koju je spustio, i da ne budu kao oni kojima je data knjiga (židovi i kršćani)" (Al – Hadid, 16)
Kaže Ibn Kethir u svome tefsiru: 'U ovom časnom ajetu je zabrana oponašanja nevjernika u bilo čemu'.
Prenosi se od Ibn Omera da je rekao Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem: "Ko oponaša jedan narod, on pripada njima!" (Ebu Dawud, imam Ahmed)

6. Odjeća vjernice ne smije biti odjeća isticanja

Islamski učenjaci i komentatori hadisa kažu da je haram da hidžab bude odjeća isticanja, bilo da se radi o skupoj odjeći kojom se hoće hvaliti ili bijedna odjeća kako bi se pokazao zuhd (skromnost).
Prenosi se od Ibn Omera radijallahu anhu da je kazao Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem: "Ko obuče na dunjaluku odjeću isticanja, Allah će ga na Sudnjem Danu umotati u odjeću poniženja, pa će njime potpaliti vatru."

Potrebno je napomenuti da se ovo ne odnosi na onoga koji iz bogobojaznosti oblači islamsku odjeću pa se razlikuje od sredine, već se misli na oblačenje kojim čovjek želi da bude u centru pažnje.

7. Da nije odjeća vjernice ukrašena i uljepšana
Vjernica ni po koju cijenu ne smije izlaziti u crvenoj, žutoj, šarenoj i sličnoj odjeći, jer takva odjeća privlači pažnju. Takva odjeća je u suprotnosti samudrosti i svrhi hidžaba i u suprotnosti sa ciljem šerijata a to je da se u žensko tijelo ne gleda i da se ne ističe. Haram je da hidžab bude ukrašen, da bude raznih boja, vezenih ukrasa. Uzvišeni Allah kaže: "...I neka ukrase svoje ne pokazuju..." (En Nur 31)
Bez ikakve sumnje, crna boja ima prednost nad drugim bojama, zbog toga što čini ženu skrivenijom od pogleda i zatvara vrata strastima. Ne možemo reći da je muslimanki stroga dužnost da nosi odjeću crne boje, ali to je sigurno bolje i u skladu sa praksom najbolje generacije muslimanki – ashabijki.

To su bili uslovi koje je šerijat postavio da bi ženska nošnja bila validna i ispravna. Ako samo jedan od ovih uslova ne bude ispunjen, ta nošnja nije ispravna, a ta osoba je (shodno uslovu koji nije ispunjen) prokleta, i griješnica kod Allaha, kao što smo vidjeli u predhodno navedenim hadisima.
Na kraju napominjem našim cijenjenim sestrama po vjeri da je zanemarivanje ove obaveze jedan od velikih grijeha za koje je predviđena žestoka Allahova kazna. Zato svaka muslimanka treba da povede računa da se što prije pokori Allahu, a kada se pokrije, da se ne izigrava sa svojim hidžabom, niti ga prilagođava svojim prhtjevima i da ne pravi od njega sredstvo za privlačenje muškaraca, već sredstvo stišavanja smutnje i nereda na Zemlji.
Molim Allaha da uputi sve neupućene i da popravi stanje svim muslimanima. Da nas u džennet uvede i sačuva od džehennema, i posljedna dova je el hamdu lillahi Rabbil 'alemin.

Širite ovo djelo gdje god možete, o iskreni muslimani i muslimanke, kako bi doprlo do što većeg broja onih kod kojih nije hidžab nije ispravan, jer na takav način pomažete Allaha i Njegovu vjeru. A ako budete pomagali Allaha, Allah vam je zauzvrat obećao Svoju pomoć pa kaže:
O vjernici, ako Allaha pomognete, i On će vama pomoći i korake vaše učvrstiti. (Muhammed: 7)

Ovo je Pravi put Gospodara tvoga. A Mi objašnjavamo dokaze ljudima koji pouku primaju. (El-En'ām: 126)

KORIŠTENA LITERATURA:

1. Tefsir Ibn Kesir, rahimehullah
2. Knjiga „Šerijatski hidžab“ od autora Hamid Beharević i Asim Luković
3. Knjiga „Čuvanje čednosti“ od autora šejh Bekr Abdullah Ebu Zejd – član stalne komisije za fetve
4. Knjiga „Dokazi za obaveznost pokrivanja lica“ od autora Ebu Ahmed